

1439 nini æmulatione, tum recenti in Philippum odio omnia enixe facturum, ut e manibus hostium præsentem victoriam extorqueat. Movit vehementer Patres Æstensis oratio, actæque sunt illi gratiæ ingentes, & quod ea temporum novitate suam fidem, ut amicum fidumque socium decuit, Senatui coram probasset; & quod de iis, quæ rei Venetæ conducere putasset, amice differuisset. Sed de illis postea matura consultatione Senatus erat visurus. Sunt qui tradant, tum illum Rhodigium cum tota insula a Venetis dono recepisse: sed ea potius approbatio quædam fuit eorum, quæ de Polinesi restitutione nuper acta erant.

His itaque Patres in spem haud dubiam restituti, ex literis Jacobi Antonii Marcelli in senatu recitatis cognovere, post Penetram & Turbulas receptas, cœpisse Mellitam circumspicere, qua vi, quave arte subvenire posset Brixienfibus: atque jam aperte constare, si parum anniti vellent, lacus Venetis aperienti occasionem non defuturam. Ea re adhuc magis Patres bene sperare jussi, plures legationes simul discernunt: Joannem Pisanum in Picœnum ad Sforciam mittunt, Franciscum Barbadicum Florentiam: Petrum Advocarum in curiam accersitum, docent, quæ Mellita de commeatu Brixie importando moveretur. Hortantur itaque illum ut primo quoque tempore ad exercitum iret, atque ibi cum ipso duce de futura expeditione communi consilio ageretur, hortareturque Paridem Ludronio per literas, ut in Venetorum amicitia & fide perstaret: Brixienfibus quoque significaret, neque commeatus, neque auxilia eis defutura: durarent tantisper, dum ea studio expedirentur. Hac domi. Mellita, copia tritici maxima Penetram contracta, quia alia via non poterat, per montes statuit opem Brixienfibus ferre. Per nuncios igitur Paridem admonet, ut quam longius posset, frumentatoribus obviam prodiret. Quatuor

cen-

*Mellita
Brixiam
commeatu
juvare con-
natur.*